

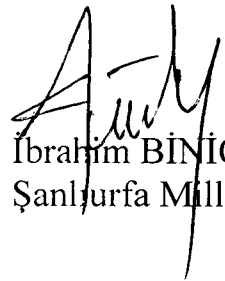

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 1000
Tarih: 18.09.2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'nin karartılmış yıllarında gözaltına alınarak işkenceli sorgularda katledilen insanların bazıları, asit kuyularına atılarak, kalorifer kazanlarında yakılarak veya helikopterle ormanlık alanlara atılarak yok edilmiştir. Bazıları ise sayıları yüzlerle ifade edilen toplu mezarlara gömülmüştür. Zorla kaybedilmiş olan bu insanların yakınları, 27 Mayıs 1995 tarihinde Galatasaray Meydanında başlattıkları ve bugüne kadar tam 442'inci kez gerçekleştirdikleri oturma eylemleriyle kayıplarının akıbetini sormaktadırlar. Kamuoyunda "Cumartesi Anneleri" olarak bilinen kayıp yakınları, tam 442 defa yağmura, çamura ve buza aldırmadan, maruz kaldıkları polis copu, biber gazı ve şiddetine rağmen her cumartesi o meydanda seslerine ses aramaktadırlar. Bu insanların talepleri, zorla kaybedilmiş yakınlarının hiç olmazsa kemiklerinin kendilerine verilmesi, sorumluların ortaya çıkarılarak yargılanması ve Türkiye'de böylesi acıların bir daha yaşanmamasıdır. Cumartesi Anneleri olarak bilinen kayıp yakınlarının yaşadığı acıları bir nebze olsun dindirmek için tüm zorla kaybedilenlerin araştırılarak bulunması, sorumluların tespit edilmesi ve alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasamızın 98, TBMM İçtüzüğüümüzün 104 ve 105. maddeleri gereğince Araştırma Komisyonu kurularak sorunun araştırılmasını arz ve talep ederiz.

18.09.2013

İbrahim BİNİCİ
Şanlıurfa Milletvekili

GEREKÇE

"Artık ölmek istiyorum ama oğlumun kemiklerini görmeden, onun mezarında dua etmeden gözlerim açık gidecek... Başbakan bana söz vermişti, oğlumun kemiklerinin gömüldüğü yeri bulacaktı. Onun sözünü tutmasını bekliyorum. Vasiyetimdir; Cemil'in nereye gömüldüğü bulunmadan ölürsem, beni gömmeyin, cenazemi kaldırmayın, oğlumla birlikte aynı mezara gömülmek istiyorum... Oğlumu öldürenlere sesleniyorum, ölmek üzereyim Allah rızası için oğlumun kemiklerini bana versinler."

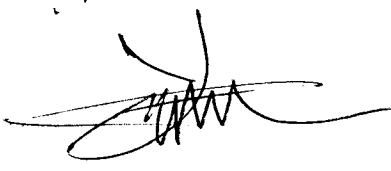
Bu sözler, 33 yıl boyunca oğlu Cemil Kırbayır gelir de dışarıda kalır diye kapısını kapatmayan, hatta belki tanıyamaz diye evini dahi boyatmayan Rahmetli Berfo Ana'nın hasta yatağında ki son sözlerindendir alınmıştır. Topraktan gelip ve yine toprağa gideceğine inanan Berfo Ana, oğlunun kemiklerini bulamadan ölmesi halinde toprağa gömülmeyi istememiştir. Aslında asırlık kadının olağandışı bu vasiyeti, yaşadığı evlat acısının ne denli büyük ve ne denli ağır olduğunun dışı vurumudur. Vasiyetteki yakıcılık prangasız vicdanları cehennem ateşinden de beter dağlarken, günler utanmış, günler adını değiştirmiş, artık her günün adı Cumartesi olmuştur. Kaderine ve kederine koca bir asır direnen Berfo Ana oğlunun kemiklerine kurban edilmiş, yetim kemikler şimdi de öksüz bırakılmıştır.

Berfo Ana oğul nöbetini 1991'de kaybettiğimiz İsmail Baba'dan devralmış, son nefesini verene dek de oğluna yaktığı ağıtları kimi zaman Türkçe, kimi zaman da Kürtçeyle seslendirmiştir. Lakin yeryüzündeki tüm dilleri de kullansa yavrusundan geriye kalan bir avuç kemiğe kurban olacak Ananın içindeki acıları tarifleyebilecek bir dil henüz bulunamamıştır.

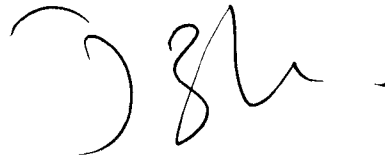
Berfo Ana kader paydaşlarıyla 95'ten buyana yıllarca Galatasaray Meydanında yaşadığı acıyı haykırmış vicdanlara seslenmiş, adalet aramış, nihayetinde iki yıl önce de Başbakana derdini anlatmıştı. Kesintisiz olarak Türkiye'yi 11 yıldır neredeyse tek başına yöneten Başbakandan oğlunun kemiklerinin bulunacağı sözünü de almıştı. Başbakan Berfo Ananın yaşadığı acıları, Salı günlerinin klişeleşmiş mizansenlerinden birinde anlatarak fırsata çevirmiş. Grubunu gözyaşlarına boğmuş, sonrasında da unutup gitmiştir. Oysaki acılı ananın tek derdi, oğlundan geriye kalan kemiklere bir kez olsun sarılmak, onları usulünce defnetmek ve yıllardır dinmeyen gözyaşlarıyla mezarında dua etmektir. Olmadı. Güpegündüz evinden alıp önce katledip sonrasında da kuyu mu, tarla mı, çöplük mü yoksa toplu mezar mı artık her nerede kaybettiyse, Cemil'den arta kalan kemikleri bile vermedi yüce devlet.

Her dilin tarifte kifayetsiz kaldığı bu acıyı yaşayan tek ana-baba kuşkusuz ne Berfo Ana ne de İsmail Baba'dır. Onlar, bu topraklarda yaşanmakta olan insanlık dramının görünen yüzü, hatta simgesi olup aramızdan ayrıldılar. Ancak geride kalan binlerce Berfo Ana ve binlerce İsmail Babalar, zorla kaybedilmiş binlerce Cemil'lerinden bir parça olsun bulabilmek umuduyla yıllardır içten içe yarıp tutuşmaktadır. Onlar, uluslararası literatürde zorla kaybedilme adıyla ve insanlığa karşı işlenmiş sayılan bu suça verdiği kurbanların sadece ve sadece kemiklerinin bulunmasını ve kendilerine verilmesini talep etmektedirler. Bu taleplerinin yerine getirilmesi yalnızca o ana babalara olan borcumuz değil aynı zamanda karartılmış tarihsel kesitlerimizde insanlığa karşı biriktirdiğimiz borç yükünden de bir nebze olsun kurtulmamıza olanak sağlayacaktır. Bu bakımdan kamuoyunda Cumartesi Anneleri olarak bilinen o annelerin, gözyaşlarını biraz olsun dindirebilmek, yüreklerindeki yangını biraz olsun söndürebilmek için kaybettikleri yavrularının hiç olmazsa kemiklerini, gerekirse iğneyle kuyu kazarcasına arayıp bulmak, onlara teslim etmek ve inançlarının gerektirdiği biçimde yavrularını defnedilmesini sağlamak, vicdanlarımıza az da soluk aldıracaktır.

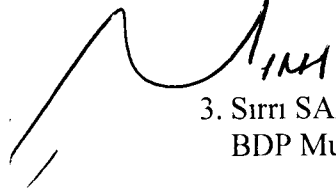
Başta vasiyeti ve açık giden gözleriyle Berfo Ananın omuzlarımıza yüklediği ağır yükten kurtulmak ve diğer kayıp yakınlarının acılarını bir nebze olsun hafifletmek için meclis araştırması açılması yararlı olacaktır.

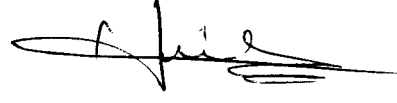
1. Pervin BULDAN
BDP Iğdır Milletvekili

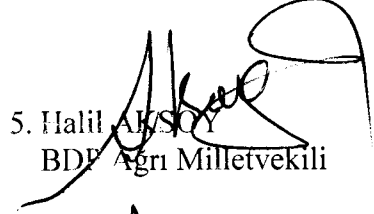
2. İdris BALUKEN
BDP Bingöl Milletvekili

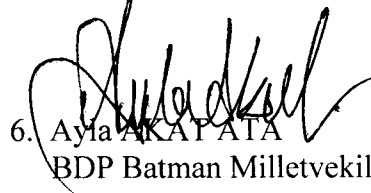
3. Sırrı SAKIK
BDP Muş Milletvekili

4. Murat BOZLAK
BDP Adana Milletvekili

5. Halil AKSOY
BDP Ağrı Milletvekili

6. Ayla AKAPATA
BDP Batman Milletvekili

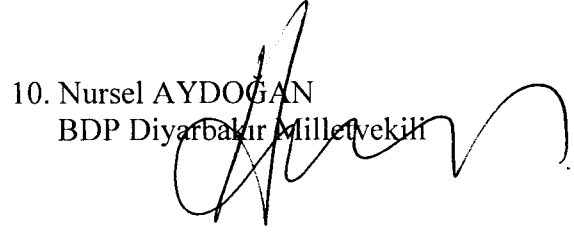
7. Hasip KAPLAN
BDP Şırnak Milletvekili

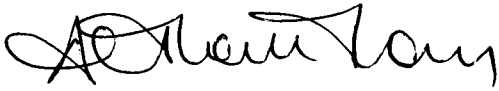
8. Hüsamettin ZENDERLİOĞLU
BDP Bitlis Milletvekili

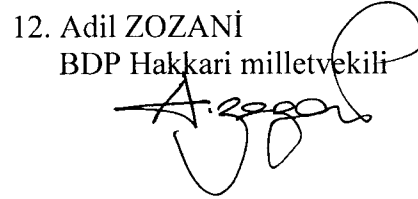
9. Emine AYNA
BDP Diyarbakır Milletvekili

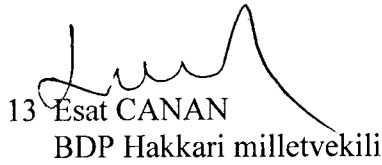
10. Nursel AYDOĞAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

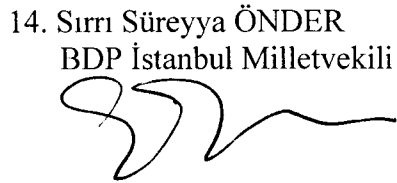
11. Altan TAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

12. Adil ZOZANI
BDP Hakkari milletvekili

13. Esat CANAN
BDP Hakkari milletvekili

14. Sırrı Süreyya ÖNDER
BDP İstanbul Milletvekili

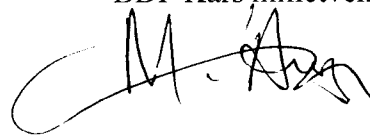

15. Sebahat TUNCEL
BDP İstanbul Milletvekili

16. Mülkiye BİRTANE
BDP Kars milletvekili

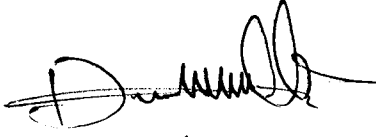

17. Erol DORA
BDP Mardin milletvekili

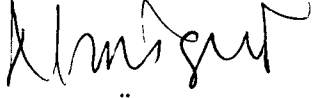

18. Ertağrul KÜRKÇÜ
BDP Mersin Milletvekili

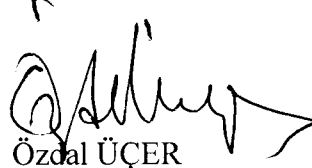

19. Demir ÇELİK
BDP Muş Milletvekili

21. Nazmi GÜR
BDP Van Milletvekili

22. Özdal ÜÇER
BDP Van Milletvekili

ÖZET GEREKÇE

"Artık ölmek istiyorum ama oğlumun kemiklerini görmeden, onun mezarında dua etmeden gözlerim açık gidecek... Başbakan bana söz vermişti, oğlumun kemiklerinin gömüldüğü yeri bulacaktı. Onun sözünü tutmasını bekliyorum. Vasiyetimdir; Cemil'in nereye gömüldüğü bulunmadan ölürsem, beni gömmeyin, cenazemi kaldırmayın, oğlumla birlikte aynı mezara gömülmek istiyorum... Oğlumu öldürenlere sesleniyorum, ölmek üzereyim Allah rızası için oğlumun kemiklerini bana versinler."

Bu sözler, 33 yıl boyunca oğlu Cemil Kırbayır gelir de dışarıda kalır diye kapısını kapatmayan, hatta belki tanıyamaz diye evini dahi boyatmayan Rahmetli Berfo Ana'nın hasta yatağında ki son sözlerinden alınmıştır.

Berfo Ana kader paydaşlarıyla 95'ten buyana yıllarca Galatasaray Meydanında yaşadığı acıyı haykırmış vicdanlara seslenmiş, adalet aramış, nihayetinde iki yıl önce de Başbakana derdini anlatmıştı. Kesintisiz olarak Türkiye'yi 11 yıldır neredeyse tek başına yöneten Başbakandan oğlunun kemiklerinin bulunacağı sözünü de almıştı. Başbakan Berfo Ananın yaşadığı acıları, Salı günlerinden birinde anlatmış, Grubunu gözyaşlarına boğmuş, sonrasında da unutup gitmiştir. Oysaki acılı ananın tek derdi, oğlundan geriye kalan kemiklere bir kez olsun sarılmak, onları usulünce defnetmek ve mezarında dua etmektir.

Her dilin tarifte kifayetsiz kaldığı bu acıyı yaşayan tek ana-baba kuşkusuz ne Berfo Ana ne de İsmail Baba'dır. Onlar, bu topraklarda yaşanmakta olan insanlık dramının görünen yüzü, hatta simgesi olup aramızdan ayrıldılar. Ancak geride kalan binlerce Berfo Ana ve binlerce İsmail Babalar, zorla kaybedilmiş binlerce Cemil'lerinden bir parça olsun bulabilmek umuduyla yıllardır içten içe yanıp tutuşmaktadır. Onlar, uluslararası literatürde zorla kaybedilme adıyla ve insanlığa karşı işlenmiş sayılan bu suça verdiği kurbanların sadece ve sadece kemiklerinin bulunmasını ve kendilerine verilmesini talep etmektedirler. Bu taleplerinin yerine getirilmesi yalnızca o ana babalara olan borcumuz değil aynı zamanda karartılmış tarihsel kesitlerimizde insanlığa karşı biriktirdiğimiz borç yükünden de bir nebze olsun kurtulmamıza olanak sağlayacaktır. Bu bakımdan kamuoyunda Cumartesi Anneleri olarak bilinen o annelerin, gözyaşlarını biraz olsun dindirebilmek, yüreklerindeki yangını biraz olsun söndürebilmek için kaybettikleri yavrularının hiç olmazsa kemiklerini, gerekirse iğneyle kuyu kazarcasına arayıp bulmak, onlara teslim etmek ve inançlarının gerektirdiği biçimde yavrularını defnedilmesini sağlamak, vicdanlarımıza az da soluk aldıracaktır.

Başta vasiyeti ve açık giden gözleriyle Berfo Ananın omuzlarımıza yüklediği ağır yükten kurtulmak ve diğer kayıp yakınlarının acılarını bir nebze olsun hafifletmek için meclis araştırması açılması yararlı olacaktır.